

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 sierpnia 2006 r., doręczonej skarżącej w dniu 27 września 2006 r., wydanej w postępowaniu w sprawie unieważnienia nr 830C (Sprawa nr R 945/2005-1) i w konsekwencji stwierdzenie nieważności lub — ewentualnie — wygaśnięcia wspólnotowego znaku towarowego nr 573 774 „GENERAL OPTICA”, zgłoszonego w dniu 10 lipca 1997 r. i zarejestrowanego w dniu 10 września 1999 r.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: graficzny znak towarowy „GENERAL OPTICA” dla usług z klasy 42 (usługi optyczne) — wspólnotowy znak towarowy nr 573 774.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: General Óptica SA.

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca.

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: wcześniejsza krajowa nazwa handlowa „Generalóptica” dla przywozu i sprzedaży detalicznej aparatów optycznych, precyzyjnych i fotograficznych.

Decyzja Wydziału Unieważnień: odrzucenie wniosku o unieważnienie.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie między innymi art. 8 ust. 1 i 4 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd odnośnie do dwóch znaków towarowych występuje, a oznaczenie skarżącej chronione jest na poziomie krajowym.

Naruszenie zasady 22 rozporządzenia Komisji nr 2868/95 polegające na tym, że OHIM nie zastosował się do obowiązku wezwania skarżącej do przedstawienia dowodu wcześniejszego używania, na które się ona powołuje.

Wniosek wniesiony w dniu 21 listopada 2006 r. — Manuel Espinosa Labella i in. (Almería, Hiszpania) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-322/06)

(2006/C 326/149)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Manuel Espinosa Labella i in. (Almería, Hiszpania) (przedstawiciel: Mª J. Rovira, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności włączenia TZW ES 611 0014 „Artos de El Ejido” do decyzji Komisji dotyczącej regionu śródziemnomorskiego i nakazana wyłączenia tego terenu z wykazu „terenów mających znaczenie dla Wspólnoty”, zawartego w tej decyzji;
- ewentualnie, obok wcześniejszego wniosku, stwierdzenie nieważności włączenia posiadłości położonych w miejscowości El Ejido na północ od Santa María del Águila we wspomnianej TZW, lub co będzie miało ten sam skutek, stwierdzenie nieważności włączenia posiadłości rolnych położonych pomiędzy szklarniami na północ od Santa María del Águila;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszy wniosek został wniesiony przeciwko decyzji Komisji z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty (!) w zakresie, w jakim uznaje za teren mający znaczenie dla Wspólnoty teren ES 6110014 „Artos de El Ejido”, w całości, lub ewentualnie w zakresie, w jakim włączone zostały do tego wykazu określone posiadłości należące do skarżących.

Na poparcie swojego wniosku, skarżące podnoszą, że:

- Strona pozwana nie dokonała, sprzecznie z postanowieniami art. 4 dyrektywy 94/43/WE, odpowiedniej oceny propozycji Królestwa Hiszpanii dotyczącej włączenia „Artos de El Ejido” do wykazu terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty. Twierdzą w tym zakresie, że od chwili, gdy dowiedziały się o tej propozycji, wielokrotnie zwracały się do zajmujących się nim osób w Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Ochrony Środowiska, dowodząc:
- duże zaludnienie tego terenu, które powoduje jego bezużyteczność jako odpowiedniego siedliska dzikich gatunków;
- brak wyznaczenia granic terenu, który zamierza się uznać za TZW, czy też, alternatywnie, nieprawidłowe wyznaczenie jego granic według granic prywatnych posiadłości, a nie według naturalnych cech charakterystycznych terenu;
- brak podstaw naukowych ochrony określonych gatunkach w posiadłościach rolnych położonych w obszarach przemysłowego i intensywnego rolnictwa szklarniowego.

W przypadku spornego TZW, dany obszar nie został wybrany prawidłowo, ponieważ administracja krajowa nie przedstawiła pełnego dowodu naukowego, do którego była zobowiązana. Tymczasem, nawet jeżeli administracja hiszpańska nie uczyniła tego, Komisja powinna była tego zażądać. W tym zakresie podkreśla się, że uzasadnienie decyzji, którą uznaje się dany obszar za obszar godny ochrony, wiąże się ze znacznym dowodem naukowym, który powinien spełniać kryteria ustanowione w załączniku III do ww. dyrektywy.

— Nie zarządzając rozprawy w postępowaniu w sprawie włączenia „Artos de El Ejido” do wykazu TZW i nie udzielając odpowiedzi na pisma skarżących, strona pozwana naruszyła podstawowe zasady postępowania, powodując wyraźną sytuację braku prawa do obrony.

(¹) Dz.U. L 259 z 21.9.2006, str. 1.

Wniosek wniesiony w dniu 21 listopada 2006 r. — FRESYGA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-323/06)

(2006/C 326/150)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: FRESYGA, S.A. (Almería, Hiszpania) (przedstawiciel: Mª J. Rovira Daudí, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszego wniosku stwierdzenie nieważności i stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty, w zakresie, w jakim dotyczy ona TZW ES 6110006, wyłączając ów TZW z zakresu jej stosowania;
- ewentualnie, obok wcześniejszego wniosku, stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty, w takim zakresie, aby wyłączyć posiadłość „Coto de Padilla” położoną w miejscowości Níjar, o powierzchni 8.500.000 m² TZW ES 6110006;
- obciążenie kosztami Komisji.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszy wniosek został wniesiony przeciwko decyzji Komisji z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty (¹) w zakresie, w jakim uznaje za teren mający znaczenie dla Wspólnoty teren ES 6110014 obszar „Ramblas de Jergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla”, w całości, lub ewentualnie, w zakresie,

(¹) Dz.U. L 259 z 21.9.2006, str. 1.

w jakim włącza do tego wykazu posiadłość należącą do strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych, które zostały powołane w sprawie T-322/06 Manuel Espinosa i in. przeciwko Komisji.

Strona skarżąca twierdzi w szczególności, że w czasie, który upłynął pomiędzy propozycją a przyjęciem TZW ES 6110006, Komisja nie przystąpiła do oceny czynników społecznych i ekonomicznych obszaru, ani też stanu ochrony terenów, pomimo, iż zarząd miasta Níjar występował z wnioskiem w tym kierunku, a jedynie przyjęła propozycję Junta da Andalucía, bez oceny jej zasadności.

Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2006 r. — Município de Gondomar przeciwko Komisji

(Sprawa T-324/06)

(2006/C 326/151)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Município de Gondomar (Gondomar, Portugalia) (przedstawiciele: J. L. da Cruz Vilaça, D. Choussy i L. Pinto Monteiro, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że decyzja Komisji Wspólnot Europejskich C (2006) 3782 z dnia 16 sierpnia 2006 r. dotycząca cofnięcia pomocy finansowej przyznanej z Funduszu Spójności na rzecz projektu nr 95/10/61/07 — Rewaloryzacja Grande Porto/Sul — Subsistema de Gondomar (Portugalia) decyzją Komisji C (95) 3281 z dnia 18 grudnia 1995 r., cofająca w całości przyznaną pomoc w kwocie 7 778 535 EUR przekazanych na realizację projektu i nakazująca skarżącej zwrot kwoty 6 222 828 EUR, jest obciążona oczywiście błędną oceną, jest sprzeczna z rozporządzeniem nr 1164/94 (¹) oraz zasadami proporcjonalności i pewności prawa, a w konsekwencji,
- stwierdzenie, tytułem żądania głównego, nieważności zaskarżonej decyzji,
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części i potwierdzenie prawa skarżącej do całości pomocy z Funduszu Spójności, za wyjątkiem kwoty 537 863 EUR;
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez skarżąca.